

derved at gavne Landets Erhvervsliv, som vi Beskyttelsesmænd mene at gavne det ved at handle paa helt modsat Maade; men der var den lille Alvorens Kærne i mine Bemærkninger, at netop hvad der her er sket synes mig at vise paa overordentlig træffende Maade, hvorledes der særdeles godt kan beskyttelsesvis og som Følge af Foranstaltninger, der virke som Beskyttelsestold, vokse indenlandsk Virksomhed, op, uden at der sker stor Skade paa noget som helst Omraade, idet man i dette Tilfælde kun stiller uforholdsmæssig ringe Krav til Statskassen, saa ringe, at det i det hele taget synes mig mærkeligt at sætte et saa uhyre Apparat i Bevægelse.

Jeg er enig i de Betragtninger, der ere fremsatte af forskellige Talere om, at man gennem dette Lovforslag kommer ind paa farlige Konsekvenser. Det er dog saaledes, at vi ere glade, hver Gang vort Jordbrug finder en eller anden Handelsplante eller noget lignende, som betaler sig, hvorved det paa ny Maade kan faa en frugtbar Fortjeneste af dansk Jord. Det synes mig derfor ganske ejendommeligt rent principielt at gøre den Nybegyndelse, der herved er gjort fra den højtærede Finansministers Side, men jeg skal indrømme, at der dog er een Betragtning, som man kan gøre gældende i Modsætning hertil, og som ikke forekommer mig at være bleven fremhævet, i alt Fald ikke med særlig stor Styrke fra anden Side, nemlig den, at vort Land er meget lidet egnet til Tobaksdyrkning. Man plejer stadig, hvor der er Tale om Argumenter for og imod Beskyttelse og Frihandel, fra Frihandlernes Side at nævne om dette eller hint Foretagende, at det ikke er „naturligt“ for Danmark. Denne Indvending kan jeg overhovedet under Nutidens Kommunikationsforhold ikke anerkende Rigtigheden af for alt, hvad der hedder industrielle Virksomheder, thi med de Fragter, vi have for Øjeblikket, kan en hvilken som helst Industri trives i Danmark saavel som et hvilket som helst andet Sted, naar der er Kapital og Snille. At skaffe Raa- og Hjælpstoffer er med de nuværende Transportmidler en saare let Ting. Man har Eksempler paa, hvorledes store, blomstrende Industrier ere opstaaede i Lande, som paa ingen Maade have, hvad man i gamle Dage kaldte de naturlige Betingelser. I Ægypten blomstrer saaledes Cigaretindustrien, skønt de ikke dyrke Tobak der. Men her er der Tale om en Erhvervsgren, der i særlig Grad er knyttet

til Jordbundsforholdene, og jeg tror, at alle sagkyndige ere enige om, at den danske Jord ikke særligt, nej, tværtimod meget slet egner sig til Tobaksdyrkning. Det kan jeg vist sige uden at gaa for vidt, at det Produkt, der herhjemme fremkommer, i Kvalitet er overordentlig daarligt — og det var et meget mildt Udtryk, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) brugte, naar han talte om, at man i det hele taget maatte gaa ud fra, at den oversøiske Tobak var bedre end den danske. Fredericia- eller Middelfart-Tobakken er i Virkeligheden saa slet, at man overfor de Folk, der ryge den, maa sige, at det bærer sin Straf i sig selv, og at man for saa vidt godt kan undgå dem den Fornøjelse. Men paa den anden Side kunde man næsten fristes til af rent hygiejniske Grunde at forbyde denne Tobaks Fremkomst. Desuden er Beskyttelsen i dette Tilfælde ret glubsk. Den Fortjeneste, der nu indvindes ved Tobaksdyrkning, drejer sig om ca. 18 Øre pr. Pund, og vedkommende Tobaksdyrker fik ikke mere end 16 Øre pr. Pund i Forvejen. Naar endelig en Gang den højtærede Finansminister indfører en Beskyttelse, saa vil jeg indrømme, at saa er den klækkelig, saa er det en, der forslaar noget; thi ogsaa fra et Beskyttelsesstandpunkt maa det siges, at det er en temmelig glubsk Fortjeneste, de vedkommende Dyrkere her have faaet.

Men vilde det da ikke være den naturlige Vej til at komme ud af Vanskelighederne at skride til et Forbud, endnu medens det er Tid? Det er af den ærede Ordfører for Flertallet blevet bemærket, at det kunde man dog ikke gaa til, fordi man derved krænkede det Par hundrede Menneskers Interesse, som en Gang havde vænnet sig til denne Dyrkning og endogsaa sat nogen Kapital deri. Det er nu ikke nogen stor Kapital, der hører til, saa den Side af Sagen kan i hvert Fald ikke være meget vigtig. Men denne Dyrkning egner sig jo overmaade slet for Danmark, og da det er højst rimeligt, at Tobaksdyrkingen med en saa stor Merfortjeneste som 18 Øre pr. Pund vil skride frem end yderligere, end den har gjort i den korte Tid, forekommer det mig, at Øjeblikket er kostbart. Hvis man vil stoppe dette Hul i Statskassen, denne Lækage, saa synes jeg, at man skal gøre det straks og fuldstændigt sætte en Prop i det, saa meget mere som vi sikkert om kortere eller længere Tid maa komme til at forøge Tobakstolden og komme til en højere Tobaksskat; det er